

Выходить во Львѣвъ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ русскихъ святыхъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ «Библіотека найзнам. повѣстей» выходить по 2 печат. аркушѣ кождого 15-го и послѣдняго дня кождого мѣсяца.

Редакція «Администрація подѣ Ч. 44 уллиця Галицка. Рукописи анертаются лишь на попередне застерѣженіе бгалошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бгъ одной строчки печатной, въ рубр. «Надболоан» по 20 кр. а. в.

Рекламація неопечатаній вблнй бгъ порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львѣвъ Администрація «Дѣла». У Вѣднн Хаазенштейн & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Хаазенштейн & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція «Кіевской Старинѣ» въ Москѣ, почтовой уряды и «Газетное Бюро» В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Ралли 9.

ДѢЛО

Предплата на «Дѣла» для Австріи: для Россіи:
 въ цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл
 на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл
 на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл
 съ дод. «Библіотека»: съ дод. «Библіотека»: . . .
 на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл
 на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл
 на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл
 на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . ар. 5— на цѣлый рокъ . 5 рубл.
 на пѣвъ року . ар. 2-50 на пѣвъ року . . 2-50 р.
 Для Византии, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
 на пѣвъ року . . . 7-50 ар.
 на четверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. «Библіотека»: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар.
 Поодиноко число коштуе 12 кр. а. в.

Хто має управляти «Народнимъ Домомъ»?

Съ повышамъ ваголовкомъ одержали мы письмо бгъ Вл. о. Іосифа Заячківскаго, вѣстнаго ветерана-патріота и дѣятеля бгъ 1848 року, въ дѣлѣ «Народ. Дому». Въ той-же важной справѣ дѣйшло до насъ ббльше голообѣвъ въ рѣвнхъ сторѣнь краю, въ котрыхъ бачимо, що рускій патріоты скрѣбъ порыцають вагадочне поступованье нынѣшняго совѣта «Нар. Дому», котрый не пріймае въ члены такихъ Романчукѣвъ, Лѣвннскихъ та Нагбръныхъ, и бурсакѣвъ выховуе не въ рускѣй, але въ нѣмецко-жидѣвскѣй гимназіи. Зъ-помѣжь тыхъ голообѣвъ выбираемо голобѣ о І. Заячківскаго, голобѣ сердечный, подиктованый певно найгоратѣйшимъ бажаньемъ добра Руси.

«Хто має управляти «Народнымъ Домомъ»? — пытае о І. Заячківскій и таку дае отвѣдъ:

«Та разумѣясъ, що Русины. Але котрѣ? — бо суть партіи: «старѣй» и «молодѣй», «твердѣй» и «мягкѣй», або якъ хтось хоче звати: «москале-филы» и «украино-филы». Кобы жъ то солдарибѣтъ панувала межѣ сими двома партіями, то нехай-бы завѣдувала всенародною инстѣтуцію котра-будь сторона. Позволь менѣ, Впов. Редакціи, скавати кѣлька слѣвъ о сѣбѣ пекучѣй справѣ, хотѣй-бы лаше въ того титулу, що я членомъ «Народного Дому» и «Народной Рады».

Оба товариства «народнѣ», та чо-го-жъ бы сварилися? Понятѣ нашѣ политичнѣ дуже заматалася, они вывяснили-бы, кобы не гавкачѣ... Такъ и. пр. межѣ «старыми» находатся и дуже молоденькѣ... а межѣ «молодыми» найдѣмо и старшихъ лѣтами. «Твердѣй» — а коли годѣлось-бы вѣстотѣ при собѣвъ, то часомъ такъ мягонѣй якъ вѣскъ на сонци. «Мягкѣй» — а часомъ такъ твердѣй горѣхъ приходится итъ вгрыветѣ. «Москале-филы» — а межѣ ними видѣмо поважне число найщирѣйшихъ народолюбѣвъ. «Украино-филы» — а мы чули и бачили вже не разѣ, якъ ббльшѣсть Полякѣвъ гбрше ненавидѣтъ украино-филы, якъ питомого Москаля.

Межѣ такими партіями чи возможна есть солдарибѣтъ? Въ Божѣ надѣя! Ббльша пропасть залегла межѣ църквою Заходною и Восточною, а одвакожъ не одинѣ св. о. папа римскій надѣвясъ и надѣсь вѣединеня. И справедливо; кобы лишь дозволено ббльше владѣтъ Духови св., нѣжъ пристрастѣямъ челоувѣческимъ.

Тожъ и Русины можуть и повиннѣ вѣединитѣся! Пытаюся «твердыхъ»: чи есть котрый межѣ ними, чтобы не завѣривъ такому Качалѣ? — а пытаюся вновь «народовѣвъ»: котрый изъ нихъ бгтмовитѣ почести для такого Ковальскаго? А коли по одній и другѣй сторѣнь найдѣсь ббльше такихъ Качалѣ и Ковальскихъ, то чѣй притихнуть передъ ними тѣи вѣочествѣй гавканя, що намѣ и слухи и сердца роврѣваютъ.

Але верѣмъ до «Дому Народного». «Народный» — кажу, бо весь народѣ складася на него, и цѣлому народони має служитѣ; и того нѣхто не перечитѣ. Але ще не довершено дѣла, а вже вѣдѣмо розпадатѣся. Ходило о вѣрѣдѣ. Дотѣперѣшний вѣрѣдѣ зачатѣ выключувати бгъ участи интеллигентныхъ Русинѣвъ львѣвскихъ, и то такихъ, що ще дѣтьми, бгтнимаючи собѣ бгъ губы, по 3 кр. складася на той дѣмъ. И до нынѣ таке буває, якъ видѣмо въ 45 ч. «Дѣла»: Абы-жъ усунути по-вѣрѣ самовладного поступованя, послугуванося при «собраніяхъ» голосами неукѣвъ. То бгбрчило нашихъ патріотѣвъ до крайности!

Немилѣ побратимы, прикѣтивши тую вражду, вагадали були користати въ немѣ, и вже магистратѣ львѣвскѣй подсуванася до «Дому народного», — але постерѣгся вчасѣ! — бо, беручася явно до дѣла, були-бы Русины постерѣгались и вѣединились къ оборонѣ. Оставили про-то до спѣобѣйшого часу кѣтку не-вгоды: нехай вѣдѣтася Русины. Нашѣ «старѣй», абы удержатѣся при кермѣ, теперъ розпустили поголоску, що «народовѣвъ» вагадали «Дѣмъ Народный» бгдѣтѣ Полякамъ.

Що-жъ дальше буде? — бо видно, що такѣй ладѣ не може удержатѣся довше; котра партія має вгъхъ вѣяти?... Може прадастѣся моя смиренна гадка. Я просивъ-бы, чтобы кожда въ обохъ партій выбрала въ противного табору найдѣстѣйшого мужѣвъ до вѣрѣду «Домомъ Народнымъ», — а котра партія представитѣ ббльше число, дослужитѣся вѣдѣи собѣдѣ, або радше сказавши, оба табору погахнуть въ народѣ, и тымъ самымъ дѣломъ вѣединятѣся.

Колѣ, хорони Боже! — не прійде нѣякъ до поровнѣнѣя межѣ нашими, и справа опрѣе о вышѣй власти судовой, чи администраціонѣй, то гадаю що и самѣ могла-бы придатѣся моя гадка.

Побачимо, чи Духъ свѣтый перевоже, чи пристрастѣ челоувѣча — на утѣху нашимъ во-рогамъ.

Лопанка 10 л. мая 1886.

І. Заячківскій.

На тему сего голобу мы позволимъ собѣ поговорити обширѣйше слѣдующимъ разомъ.

Интересъ селянъ а послы селянскій.

Дуже важна справа стояла сими днями (до 14 л. мая) на порядку дневнѣмъ рады державной. Розходилось о ухвалѣ закона, на основѣ котрого кождѣй хлѣборобѣ маѣтъ-бы нѣкимъ не заперечено право, жадати для себе бгтмосу податку грунтового на случай шкоды элементарной и ущербу овоныхъ полевыхъ зборѣвъ. Одвакожъ правительство було въ томъ взглядѣ дуже скупе и подало рѣвно-жъ окупѣ предложѣня. Оно годилось именно на згаданный бгтмосу грунтового податку лишь на такѣй случай, наколи градѣ, вода або огонь зничили на грунтѣ що-найменше четвертину плодѣвъ земныхъ. Въ такѣмъ разѣ буѣтъ бы властѣтель грунту управненѣй жадати бгъ финансовыхъ властей бгтмосу грунтового податку, и ббшь-бы до своего права або въ мирѣй дорожѣ, або въ найгбршѣмъ разѣ дорогою процѣсу въ найвышѣмъ администраціонѣмъ трибуналѣ. Наколи-жъ шкоды тѣ на грунтѣ повѣтали-бы лише черезъ морозѣ, постоѣну поуху, постоѣнѣй дощѣ въ часѣ живнѣ, хробацтво або мыши — нагоды бгтмосу податку грунтового не послѣдувать-бы вже на основѣ закона, але завнѣвъ бы бгъ добромѣнѣя министра финансовъ, т. е. у насѣ, бгъ воѣ властей администраціонныхъ. Розходилось про-то о дѣѣ дуже есенціональнѣй рѣчи, о дѣѣ суперечности: чи право до бгтмосу, чи бгтмоса зъ ласки.

Дебаты надѣ предложѣнями правительства продолжалася кѣлька днѣвъ и були досѣтъ горячѣ. Станѣ хлѣборобѣвъ маѣтъ майже въ-перѣе одержати якѣсь облегченя. Само собою разумѣеся, що оя управа дотыкала дуже живо и нашѣмъ Галичинѣ яко краю майже выключно хлѣборобного. И здавало-бы, що нашѣ послы заинтерѣсовуютѣ на бгтмосу сею справою, що будутѣ еи не толькѣ пощратѣ при головоованю, але заберутѣ навѣтъ слово въ дебатѣ. Нѣмецкѣ послы, выбранѣй меншии послѣлоотѣми, такъ зрѣбли. Що ббльше! Въ предложѣняхъ овоныхъ ишла они навѣтъ дальше и доконали того, що наколи-бъ ухвала палаты послѣвъ перебила въ палатѣ панѣвъ въ той формѣ, якъ еи ухвалено и одержала санцію, то тогды кождому хлѣборобѣ прислугувало-бъ на будуще право жадати бгтмосу грунтового податку на случай воякихъ элементарныхъ шкоды, нанесенныхъ градомъ, водою, огнемъ, морозѣмъ, постоѣною поухомъ, по-

стоѣнными дощамѣ, хробацтвомъ, мышамѣ, Регно-зрог-ою и виноградинѣмъ грибомъ Oidium, наколи въ господарствѣ о 4 гектарахъ величины четвертина плодѣвъ, въ ббльшихъ господарствахъ що-найменше плоды одного гектара суть зниженѣ. Сѣмъ спѣобѣмъ и нашѣ дробнѣй господарства (4 гектары = 6.95 моргамъ грунту) були-бы сѣмъ закономъ обезпечѣнѣ. Зъ польскихъ послѣвъ брали участь въ дебатѣ Хамаецѣ, Чайковскѣй и Яворскѣй; зъ буковинскихъ пос. Томащукѣ. Пошравки, стаѣлѣй ними, мали одвакожъ на цѣли ббльшѣй земѣкѣ послѣлооти, а въ загалѣ, крѣмъ посла Томащука пощирали они предложѣние правительства, котре давало менше, якъ ухвалено, и зовѣмъ щѣсь непервоного, не обнѣятого закономъ, а лишь зависимого бгъ доброй воѣ властей администраціонныхъ.

Констатуюмо про-то, що польскѣ послы, що неразѣ въ насѣ дома на «kółkach» и wiesiach rolniczych» такъ дуже горячо на словахъ выступаютѣ въ оборонѣ матеріальныхъ интересовъ «chłopak-a», — въ Вѣднн пощирали зовѣмъ протѣвнѣй интересѣ, а передѣвоѣмъ фискализмѣ министра godaka. Мабуѣ боились они ббльше о ущербѣ доходѣвъ державныхъ, якъ о спѣобѣности и змогу селянина доставлатѣ державѣ тѣ доходы по силамъ. Въ етнографичныхъ запискахъ рады державной зъ 14 мая не подѣбуемо нѣ одного имени польского посла за ширшимъ внесѣнемъ посла Цаллингера, котрый дуже широко, основно и навѣтъ популярно, — отже и zrozumѣло для воѣхъ мотивувавъ свое предложѣние. Намѣжѣсть воѣ польскѣ послы, якъ одинѣ мужѣ, станули по сторѣнь предложѣня министеріальнаго.

На щастѣе нашихъ хлѣборобѣвъ для внесенѣя Цаллингера найшла-сь въ радѣ державной значна ббльшѣсть: 144 противъ 111 голообѣвъ.

Нашѣ чататѣль оштакѣи одвакожъ, яке станѣвище въ цѣлоѣ той справѣ завѣлаи рукаѣ послы? Дуже сумне! Аѣи одинѣ зъ пятки не забрѣли голобу въ дебатѣ, хотя управа та була жизненною для нашихъ селянѣ и хотя на нашихъ послахъ яко заступникѣхъ меншѣ послѣлооти ти-живнѣ обовязѣкъ поперти цѣле дѣло. Скажете: они здалѣсь на Нѣмѣцѣвъ, предвидѣли результатѣ головоованя, знали вже на передѣ, що внесѣние Цаллингера одержитѣ ббльшѣсть голообѣвъ. Та, якъ-бы ще такъ було, то можна-бъ ихъ ще оправдати. Въ парламентахъ и такъ водятѣ. Не кождѣй

Яковъ Головацкій и Пантал. Кулѣшь.

(Конецъ.)

Сталѣсь, що и можна було предвѣдѣти. Россійскѣй радѣ поставѣвъ Кулѣшьа передъ судѣмъ и домагаѣла бгъ него конечно, чтобы написавъ до львѣвского «Слова» манифѣстацію противъ мало-русичнѣмъ. Голобно тогдѣ говорили о арештованю Кулѣшьа и о вывезеню его на Сибирѣ, — до того, правда, не прійшло, але все таки Кулѣшьа выдѣлено изъ службѣ.

Мѣжь тымъ, якъ велѣся описана нами полемика, «гостѣ славянскѣ» бавились та бенкетовали въ Москѣ, Петербургѣ и Варшавѣ. Головацкѣй збирѣвъ воюли щѣдрѣ жертвы «на поддержку русского дѣла въ Галичинѣ». Прѣятѣль Головацкаго въ Галичинѣ заинтерѣсовувалѣсь теперѣ ббльше тыми жертвами, якъ оакою етнографичною выстовою, якъ навѣтъ славянскими гбстѣми. О лѣтѣмъ ббльше не говорено, якъ о томъ жертво-любюю богатшихъ братѣвъ... Коли Головацкѣй повернуѣвъ до Львова, его остенѣаціонѣ витали «русскѣи» и всѣ «лучшая часть» молодежи. Головацкѣй витѣвъ вновь воѣхъ «медоточными» словами... о «поддержкѣ» не було боѣды. Въ редакціи «Слова» жалувалѣсь тогдѣ передъ воѣми, що Головацкѣй на поддержку «Слова» давѣ лишь 300 рублѣвъ. Академикѣмъ, котрѣ витали Головацкаго, бгъ прѣвѣтъ «прѣвѣтъ отъ русскихъ студентовъ въ Москѣ и громкое урра». Навѣтъ Стебельскѣй, що бгтмосу нагорѣваѣ на Кулѣшьа и галицкихъ народѣвъ, муобѣвъ прѣнѣти лишь тоѣ «урра!»... Може ще наилучше вышла де-

шанкѣ онѣ обругалѣ самыхъ почтенныхъ Галичанѣвъ. Кажѣтѣся, що послѣ многохъ неудачныхъ експериментѣвъ, онѣ опять отанѣтъ на неизбѣемую почу русскоѣ мысли...»

Головацкѣй хлѣбно говоритѣ, що то Кулѣшь вынайшовѣ фонетичну правописѣ. Она була давно вже передѣ Кулѣшьемъ, таѣ въ самѣй Галичинѣ писавѣ нею Головацкѣй въ «Русалѣцѣ Днѣстровѣдѣ», на кѣлька лѣтъ впередѣ, закимъ ще Кулѣшь напечатѣвъ першѣ ови украинскѣй творѣ. Рѣзняца лише въ томъ, що Кулѣшь въ своихъ правописныхъ пересвѣдченѣхъ буѣвъ челоувѣкомъ постоѣннымъ, а Головацкѣй непѣстоѣннымъ.

И що до языковыхъ своихъ пересвѣдченѣ Кулѣшь отѣнѣтъ въ очѣхъ нашихъ високо. Правда, въ пониманю истѣриѣ якъ и въ веденю политичнѣ днѣ оказѣвъ богато односторонности, а навѣтъ незнаня; звѣстѣнѣ въ томъ дѣлѣ его «Исторія Возсѣединѣнѣя Россіи» та «Хуторна Поевѣдѣ» и «Крѣшанка», выданѣй у Львѣвъ въ 1882 роцѣ. За тѣи послѣднѣй выпѣвъ дѣдѣ Паняко неодну чарѣчку гбркѣи и бгъ Галичанѣ-народѣвъ (що лише написавѣ пок. Вол. Барвѣнскѣй въ «Дѣлѣ» въ 1882 р!) и бгъ своихъ давнихъ другѣвъ, Котомарѣва та Мордовцевѣ! Але що правда, то се, що Кулѣшь не спрѣневѣривѣя нѣколи своихъ по-глядѣмъ на потребу развоѣу языка народного. Уже самѣ фактѣ, що въ роцѣ 1867 не хотѣвъ бгъ написати своихъ манифѣстаціи до «Слова» мѣмо натѣску русскѣй газетѣ и русскѣй орогѣ, и що навѣтъ для оныхъ пересвѣдченѣ поѣвъ велику жертву (утрату службѣ оъ платнею 6 000 рублѣвъ рѣчно) — фактѣ оѣй зъ морального и народного отаковѣща будѣти въ

Публикуючи въ «Словѣ» письмо Кулѣшьа, Головацкѣй такъ бгъ себе пише:

«Среди дѣлатѣлей новой, малорусской письменности, не было болѣе неостояннаго челоувѣка, какъ Панталеймонъ Александрѣвичъ Кулѣшь. Онѣ былѣ рьяный украинѣманѣ, восторженнѣй прославитѣль Козачичнѣмъ, для поддержкѣ малороссійскаго нарѣчѣя и обѣооженѣя его онѣ изобрѣлъ особую канѣграфію, называемую кулѣшовкѣй, поддѣлывѣвъ проповѣдѣ Василя Грѣчулевичѣ, переводилѣ библію Шекспѣара на созданный имъ небывалѣй украинскѣй жаргонѣ, наконецѣ въ своей Кра-

насъ муосѣтъ почѣсть для тогдѣшняго Кулѣшьа. И правду сказати, оно надѣго велика вже пропѣя, коли повышѣи докторы Кулѣшьевѣ чѣпѣтъ именно Головацкѣй, трактуючи Кулѣшьа зъ своего цѣдѣ-стало такъ раз bagatelle. Хто хоче когѣсь судѣти, а радше хто хоче, чтобы его судѣ знахѣдѣвъ у людей цѣну, муосѣтъ бути самѣ непорѣчнѣй, безъ докѣру. Коли чуемо бгъ Головацкаго такѣй судѣ про Кулѣшьа, якъ що бѣвъ «непѣстоѣ-лянный», «нещастливѣй експериментѣторѣ и т. п., — то мѣмохѣтъ прѣходитѣ намѣ на гадку слова: «окалочку видѣти въ оцѣ бляжѣго, а полѣна не хоче видѣти въ овоѣмъ». Вы, пане Головацкѣй, зъ-разу, яко другѣ Маркѣяна Шашкевичѣа писали народнѣмъ мало-русскимъ языкомъ (нынѣ бѣвъ у насѣ «жаргонѣ»!), познѣйше пропагували въ мѣ-шанину языкову, т. зв. «книжнѣй языкѣ», нынѣ вже пишѣте лише по русскѣи — и бгъ часу до часу съ Вильна обѣвѣаетѣся въ «Словѣ» о нашихъ дѣлахъ и людѣхъ науки (я. пр. д рѣ Ом. Огоновскѣмъ) не якъ челоувѣкъ ученѣй, а якъ зарѣзумѣльнѣй школярѣ... И не лише въ справахъ языка и правописѣ вы були челоувѣкомъ непѣстоѣльнымъ. Въ Галичинѣ — воѣмъ же звѣтно, якъ вы «вольнѣоумствовали», а наразѣ — земныхъ благъ ради — сталѣсь побѣринѣкомъ право-славѣя, хочъ вновь то православіе не ишѣло важъ секуляризуватѣся: замѣнѣти часту рѣзу свѣщенѣичу на — чиновничѣй фракѣ! Все то, пане Головацкѣй, намѣ импѣновати не може...

Защѣмѣтъ отже, проѣмо насѣ, свое мѣнѣторѣство и овою дальшу пропаганду въ Галичинѣ. Вы у насѣ вже мѣоно овою закѣчили. Впрѣчѣмъ «поддержка для Галичинѣ» — то лишь

забирає голос в добрій справі; встане, на-
коли за нею голоосу. Але наш посли, в вын-
кою сов. Ковальского, що державою солідарно съ
лївницею за внесеньем Цаллингера — воі такъ
званій митрополитальній репрезентантій галицкой
Руси не лиш не отдали оныхъ голосовъ за вне-
сенемъ Цаллингера — але — на сором! ихъ на той
часть не було навіть в сали, они се це оі оі нували.
Зъ якої-жъ розумноі причини? Га, de internis memo-
nisi Deus! Але причина сецесіи дуже ясна: ми-
трополитальній представителі, выбраній при помо-
чи правительства и приватныхъ ординаріатскихъ
лїстовъ, не хотїли наразитись правительству и
„мировій“ політиці. В нихъ на оцї бувъ
аксіомъ: Wascht uns die Pelze, macht uns nicht
pass! Але чи подумали нашї тї посли, що окаче
посланимъ до ихъ найновїшого „политичного“
вєдєня. Якъ зможуть они оправдатись передъ
бїднимъ хлїборобомъ, що выславши ихъ туды
хочь по неволи, має остаточно право оспитати, що
они для него зробили? Хлїборобы галицкї не
оплатят на рожевій постели. Елементарній неща-
стї повторюють в нашомъ краю дуже часто.
Селянинъ нашъ непорядний в бїдї, не зумїє
упїснитись о облегченїє тягаровъ у властей
адміністраційныхъ. Єго лиш законъ, и то законъ
ясний може взяти в оборону. А такого
закону хотївъ якъ-разъ Цаллингеръ. И сей Цал-
лингеръ належить подобно якъ и нашї митро-
политальній посли до правець, а прецьв якъ щир-
ый оборонецъ селянъ тирольскихъ станувъ омї-
ло в оборонї ихъ матеріальнихъ інтересовъ и
выломився в пїдї солідарности правець. Овъ
не слїпий сателитъ політики партїиной, не ля-
вируюче зеро політичне, а мужъ розумїючий своєю
задачу и своїмъ обовязку.

Але може яка велику CONCESSION дано тїх-
цемъ нашимъ митрополитальнимъ за ихъ найно-
вїше поведєньє? Може гимназію руску в Пе-
ремышляхъ, семинарію руску учительскї? Пожїємо
— почуємо, побачимо! Мала-жъ и recessio plebis
in montem sacrum великій наслїдки в Римї.

Комісія вдовичо-сиротинського фонду

у Львовї застановлювалося на овиїмъ послїднімъ
засїданню надъ справою пїдїлу фонду на двї ча-
сти, а именно на фондъ львовскій и станислав-
овскій. Причину до того дало порушенє сего
питаня черезъ деканатъ чортківскій и ординаріатъ
станиславовскій.

По довгїмъ и всестороннімъ обговоренню
той справы рїшено просити митроу. Ординаріатъ,
щобъ для остаточного рїшеня ея окликавъ в
осени Загальній Збїрць отпоручанькв деканаль-
ныхъ. Изъ овиєї сторони выказалася комісія
большоютею голоовъ (3 суцротивъ 2 гол.) про-
тивъ такого пїдїлу. (Вїсїть отже подана в
„Мєрѣ“, мовь бы то большїсть комісії стояла за
пїдїломъ фонду, єсть хибно). Однаковъ на олу-
чай, коли-бы Загальній Збїрць рїшавъ пїдїлати
фондъ, постановила комісія приготувити єму
цифры, на котрыхъ пїдставї мїгъ-бы той пїдїлъ
перевестися. Именно ухвалено предложити Збо-
рови часло парохїй, капеланїй и оіотемизованыхъ
сотрудникв в оидїи и другїиї дієцезїи, котре
бы указувало, вь якїи пропорціи зложилися обї
дієцезїи на фондъ, — а коли-бъ и се було для
Збору ще недостаточнимъ, предложити вь обохъ
дієцезїи чїсло вдовиць и сирїтв за остатныхъ
6 лїтъ.

Для цїкавости нашихъ читателївъ вазначу-
ємо, що на олуцай пїдїлу фонду бувъ-бы фондъ

звучна фраза для недосвідченыхъ людей. Чи мо-
же була коли бтъ вашихъ „поддержка“ для на-
шихъ селянъ, для нашихъ церквей, для нашихъ
шкїлъ, для нашихъ буровъ, для нашихъ инстїту-
цій? Покажїть хочь одинъ олуцай — розумїєся
кромї „Заведенїя“, при котрїмъ була вь грїѣ вы-
ключно політика... Чи на „Народнїмъ Домї“
єсть одинъ шєлагъ бтъ вашихъ? Чи отъ на Ло-
терію для дївоцого воспитанїя вь Перемышляхъ
бодай капнуло що бтъ вашихъ? Чи може руши-
лася коли яка рука у васъ при такъ частыхъ
нещастяхъ вь Галичинї, пожарахъ, неурожайхъ,
повенїяхъ и т. д.? Скорше отозвєся Франція, Нї-
меччина або Англія, якъ „русскї“ браты. Под-
держки вашї идуть вь кармавы кїлькохъ непе-
нов вартости людей, котрї горлаючи за „обїдє-
ненїємъ“, окомпромітували имя руске вь Австрїи
и насъ выдали на жертву Полякамъ. Мы вповнї
розумїємо и пїдїлаємо вагу словъ, выказаныхъ
сего року вь „Дїлї“ нашимъ патріотомъ-ветераномъ
о. Стефаномъ Качалю, що доти не буде
згїдного дїлєня воїхъ Русинв вь Галичинї,
або ячїми словами, доти Русь не стане сильно
оупротивъ своихъ дужихъ и зухвалыхъ про-
тивникв, доки намя будутъ колотити люде за-
виснїи бтъ заграницї. Правду сказати, и тї у
Львовї такъ часто появляючїя „Михалка“ суть
результатомъ тїхъ славныхъ „поддержокъ“...

І. Левицкїй.

отаниславовскій о много меншїй бтъ львовского.
Причина лежить вь тїмъ, що отаниславовка
дієцезїя єсть о много меншою и менше числїть
вдовиць та сирїтв. Такъ и. пр. вь послїднімъ
роцї було вь львовскїи дієцезїи 339 вдовиць и
сирїтв, а вь станиславовскїи лишъ 224. Коли-бъ
отже взяти тую цифру за пїдставу, тогдї вы-
пало-бы зъ фонду, котрый выносивъ теперъ 274.000
зр., на львовку дієцезїю около 164.000 зр., а на
отаниславовку около 110.000 зр. Хотїя є роз-
рахованє фонду на пїдставї послїднього року не
єсть єще цїлкомъ докладнымъ, то все-таки и по
докладнїшїмъ обчисленню, чи то на пїдставї чи-
сла парохїй та капеланїй, чи чїсла вдовиць и
сирїтв зъ послїднихъ 6 роковъ, рїзниця бтъ по-
вышнихъ цифръ не буде великою.

На тїмъ-же засїданню предложивъ касїєръ
такожъ рахунку зъ вышлєныхъ запомогъ за
роць 1885. Зъ сего рахунку показалося, що по
бтїягненню квоты пїдїбнїи на администрацію
фонду осталося вь сїмъ роцї на надвычайнїи
запомогї лишъ 200 зр. (за роць 1874 остало
около 800 зр.); такимъ оспособомъ надвычайну
запомогу зможе одержати лишъ мало вдовиць и
вь дуже малыхъ квотахъ. Висоєнїи петиціи о на-
двычайну запомогу звєрнено деканамъ зъ причи-
ны, що петиціи не були пошертї соборчикомъ де-
канальнымъ и не вилїнули черезъ консисторїю.

Вь кїнци выбрали комісію дек. о. Грабнїн-
ского заступниквмъ фонду вь управлюючїмъ
свїтї и на загальнїмъ збїрць „Общого рїльничо-
кредитового Заведенїя“, котре має вь сїмъ мї-
сяци бтбутося и поручило єму доложити всїхъ
силъ, щобъ Заведєньє звєрнуло фондвїи зложє-
ныхъ тамъ 75.000 зр.

Де-що о Мазурахъ.

Wiedza sąsiedzi, jak kto siedzi.

III.

(Дальше.)

На нашъ покликъ: „Дбайте, панове Поля-
ки, о людъ мазурскї!“ — вы запитаєте: „Або-жъ
мы не дбаємо? а якъ же дбати масмо?“ Отп-
вїдъ моя ось-яка: Досї интелїгенція польска по-
дїбна до лїкаря-шарлятана, котрый за для
делкатныхъ нерввъ овиохъ не вогупитъ до хаты
хорого хлопа, тїлькы оидитъ вь овоїмъ сал-
онї и каже раг force опровадити хорого до себе.
Колї хорый для милого здоровья приблизитя сь
великою бїдою до єго салюнового порога; лїкаръ
щобъ оказати свою высїбїсть, розпершися вь ф-
отелї кричить: „Збстанъ коло порога, бо помїстъ
воскованый!“ — а самъ до себе шєпче: „Що то
за оидный, омердїиць хлїоико... оправдїє, при-
ходитя збїлїти... Вь приличнїмъ бтдєленню давїтося
сей ескулянтъ на хорого черезъ цвєкєртъ, а вь
велику зробити изъ себе жертву, якъ вставши
ласково зъ фотелю, зволитъ приблизитися до хо-
рого таї взяти за пульсъ черезъ глянсованїи
рукавички... Такъ ординує лїкаръ-фанфаронъ. Чи
хлопъ по такїи ординаціи прїїде до здоровья, чи
буде мати довїрїє до сего лїкаря, чи чувство
погорды и обурєня не овладїє нимъ? — оудїть
самї.

Точїєськы такъ само поступає загальнї
интелїгенція польска оъ народомъ мазурскимъ,
якъ сей лїкаръ-партачъ. Панове Поляки, вы роз-
сїлися за зелєнымъ отолїкомъ на выгїбнїмъ ф-
отелї, таї, выпускаячи клубы дыму, пишете хо-
рому народови своему рецепту, не бачивши єго
на очї. Слївъ гладкихъ, кольоньскою водою окро-
пленыхъ, декламаций о „chłorkach“ не жалуете;
такї теми належатъ у васъ навїть до доброго
тону! Сей замїтъ адресую не лишє до „гієрархїи
ополечної“, але такожъ до загалу интелїгенціи
польскаой.

Нєразъ самъ себе пытаю: зъ бткї се бере-
єт, що загальнї интелїгенціи польскаой такъ дужє
а дужє аристократичный, недоступный?
„Сполєчнїи гієрархїи“ не дивуюся, бо она жїє
агадкама „światnych czasów“, — ба але-жъ загальнї
Поляковъ, кляса середня, не може вь того титу-
лу дивитися „z góru na Mazury“. За далеко бт-
ступивъ-бы и бтъ сего заложеня, наколи бъ я
хотївъ сей сумный обявъ выловити критично;
окажу про-то коротко, що іболя мого погляду
винна тутъ литература польска, котрой на-
отрїб не є загальнїи, народнїи, лишє выключно
кастовїи. Середня кляса польска обчитавшися
исторїи Шуйского, „Пана Тадеуша“ Мицкевича
и тїмъ подобныхъ творовъ, переєлїє такъ дужє
мнїувшоєтєю шляхоткою, що патріотизмъ єв
аростєєл вь одну цїлбїть сь шляхотствомъ
и розбїрвану. Заходитъ тутъ іболя мого оуду
подобна мїшавина двохъ чувствъ, якъ у піана.
Пїякъ, колї тверезїи, жалює, що упився, таї
обїцєє сьбъ щїро по праву; окорю однакъ па-
руху побачитъ або звїтритъ, оїла налогу бере
верхъ надъ щїрымъ постановленїємъ, таї пїякъ
муєнтъ на нєво упитися. Поступовї органы поль-
скїи нєразъ пишуть и пишуть отрахъ якъ по де-
мократичному, а колї прїїде до дїла, и. пр. до
выборовъ, тогдї они суть оїлнїмъ орудїємъ вь
рукахъ „ополечної гієрархїи“, хотїя на єи хо-

ругви выписана давна засада: „niech będzie jak
bywalo“.

Браты Русины, не давїтєся сєму обявїюви,
бо бтъ природнїи. Рускїи элементъ аристокра-
тичный переїєсь до шляхты польскаой таї тую
ще скрїивїтъ. Нашъ народъ оставъ самїєсьнїи,
бувъ сьбї историкомъ и постомъ самъ. Шевчен-
ко пїдїбїє сєй прапорць демократичный високо,
высоко; а мы нынї, дїти того народу, горнєємъ
(правда, не все, и не вої) пїдъ тую хоругву,
бо иншоу у насъ нєма. Не штука про то бутї
намъ народолоубцями; се заслуга исторїи... Але
вєртаю до рїчи и кїчу до польскаой интелїген-
ціи: Umkehrten! Панове, залишїть слова солодкї,
а овиє дотеперїшнїи декламациї о „chłorku“ дай-
те щїрама на сїдїданокъ; памїятаєте, що слова
бєзъ дїлъ мертвы суть. Тї вашї деликатєсы, —
се иронїя; они выкїкують у Мазура радше о-
бурєньє. Вогупайте вь слїды лїкаря вь бр-
цєвогю, котрый, хотївши поставити оумлїнну
и докладну діагнозу слабости таї уздоровити хо-
рого, оупускає овиє салюны и фотелї, сїдає на
простый вїзъ хлїоскїи, заразъ на вогупїлъ накрї-
читъ на вїзника за невгїднє оидженїє: „А що
сєбї думаєшь, чи ты курята вєзєшь до мїєта,
чи доктора до хорого? (се нїчого не вадитъ;
народъ сєльскїи любитъ навїть гїрку правду вь
очї, бтъ лишъ напаєсти не зноситъ). Сей примїр-
ный лїкаръ, вогупивши до хаты хорого Мазура,
бачитъ, що вь хатї нехлїюєтєво, задуха, мовь у
хлївї, — каже передовїмъ выгнати на двіръ
корову, тєлєта, поросєта, отворати двєрї для
свїжого воздуха; потїмъ приступивши до ложа
хорого, бачитъ, що сей неумытый лежить, мовь
Лазарь вь бруднїи осорочкї, на голыхъ дошкахъ,
а коло него на заїчку фляцинка сь горївкою.
Лїкаръ анужъ лєяти жїнку-дїти „А вы сакї-
такї, умыйте заразъ хорого, дайте ту свїжїю со-
лому, свїжїю пїлахту прострїть на постїль, убе-
рїть хорого вь чїсту осорочку, тажъ вода нїчого
васъ не коштує, вычєшїть голову хорому, тажъ
знаєте добре, що вычесати старанно коня значатъ
большє, якъ дати єму горнєць оброку...“ Се до-
перва прологъ до властивого дїла лїкарского; на
такї зарїдженя не треба докончє знатєка, бо
кождый знає, що рыба бєзъ воды, а чєловїкъ
бєзъ свїжого воздуха и чїстоты не може жити.
Вкїнци сей лїкаръ знявши рукавички, бере хо-
рого за пульсъ, старанно оупує, прикладає омї-
ло-щїро ухо до тїла хорого, таї надолухує, що
дїєтєся вь легкїхъ. По докладнїмъ дослїдїє ста-
вляє діагнозу слабости, горїлочку отругу щїурнє
черезъ бїкно, каже натомїєтъ зарїзати курку и
юшки дати хорому, запише лїки (дешевї и по-
мїчнї), дасть точну информацию роднїи, якъ ма-
ють сьбї поступати сь хорымъ; а навїть для
лїбшїи певности, чи зрозумїли, каже нимъ ще
оказанє повторити. Такому лїкарєви належатося
не лишє заплати, але такожъ сєрдєчна подяка и
вдячнїсть бтъ хорого и єго радї, за єго стараньє
и людяньє.

Перенєсьмъ сей примїръ на поле уздоров-
лєня народу мазурского, а заразъ побачимо, якъ
интелїгенція польска має сьбї поступати зъ ови-
имъ „chłorkiem“ хорымъ, котрого повинна вє
разъ выдвинутї зъ болєта темноты и крайного
заєднаня. До того свєтого дїла потреба не зо-
лєта-срїбла, але чувствє любови, прихїль-
ности до стрїхи мазурскаой. Потреба „окинути
цїху зъ сєрца“, переступити порога хаты ма-
зурскаой и власнымї очима, не черезъ фєрбо-
ванїи скла придивитися, що тамъ дїєся, якъ на-
родъ отрашно бїдує, опробувати затроюючого
воздуха, котрымъ народъ мазурскїи бтъ незапа-
мятныхъ часовъ отдыхає. Пригланьтєсь, панове
Ляхи, одежи народу сєвогю, а переконаетєся, що
одинъ кожухъ або чєботы оиднї, призначєнїи
для трєє або чєтєверо людє! Попробуйте стра-
вы мазурскїи, придивїтєся пожитю роднїиному, оъ
словєць вь рукахъ вырахїтє рїчний дохїдъ
и розхїдъ хлопа. Лєше щїрою и омїлою роз-
мовою сь Мазуромъ зможеєте выслїдїти, що у
него кипить вь сєрєднїи.

Правда, що до такого работъ треба оамо-
бтгачєня, бо станъ хлїоскїи самъ собою на око
прїнаднїи не єсть. Бачитє, то вєже така доля
воїхъ фундаментв вь пїдвалнїи, що они гїрше,
бо низше положєнїи; ихъ свїтъ не подавляє,
лєшь тую величєву будову (супсїблїну), котрой
тигаръ днїгають на своихъ баркахъ, таї
ведуть завязту борбу сь елемєнтами природы о
цїлбїть будовы.

На те Богъ давъ розумъ, щобъ оцїнїти,
яку важну рєлю бтгравєє вь житю оупобнїючїмъ
и народнїмъ станъ хлїоскїи; тажъ мы вої Ада-
мовї дїти, а кромї того знаємо добре о тїмъ,
що якъ не стане хлопа, не стане и насъ. Пїєсь-
мо овите учитъ насъ, що на любови свїтъ
отоптъ; а Данте знову порванує любовь оъ

огнємъ вь пощєлї, таї каже, що таї
огни руки, хто на оговь дєє. Отъ даєтє
братамъ Полякамъ яко перше
любовь до народу мазурского, и то перше
рїчу, и идеальну, и не хлїєвїю, и не хлїєвїю
стїбнїу. А прошу мєнє добрє
черезъ то не кажу вамъ, панове,
заразъ сь воїми хлопами. Вогупайте
слїды того лїкаря вь брцєвогю;
цїлбувавъ, але прехїльнїсть сєвогю
казувавъ...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИКИ

Австрїйско-Угорска Монархїя

(Зъ палаты пановъ) На засїданнїи
пановъ дня 17 с. м. предложивъ мазурскїи
свїты списъ тїхъ образцв, котрї
помїщенїи вь парламєнтї вїєдєськїи
Ревєртєра поставивъ вєнесєньє
вати правительствє до предложєнїи
щаднїицїхъ. По тїмъ приступилъ
ку дневного: Законъ о оспорожєтє
оковыи властей передано комисїи
Пос. Найманъ рєєрєрєвавъ вь
єгипєтєскої позычки и вїєтъ, щобъ
гварантїю згодїлася. Принято. —
сїчъ зажадавъ додаткового кредиту
отєрєтєва дїлъ внутрїшнихъ. Гр. Рєєр-
давъ бтєоолаєя сего вєнесєнїи до
воє. Гр. Таффе вазначивъ важнїсть
бо розходатєся о заснованїи
роботы а правительство обїцало дати
мїчъ. Опобля бткїнено вєнесєнїи
ухвалєно кредитъ. По выборї 15
миоїи для вогупныхъ народъ надъ
полчєню рєєрєрєвавъ Миклооичъ о
тїцію державныхъ шкїлъ сєрєднїи
олавовъ, Тернополь и Тарнополь-
гїхъ мїєтахъ о вынєчєньє голєвнїи
1200 зр. для воїхъ учительв сєрєднїи
и перенєсьє ихъ до VIII ранга, сєрє-
имъ третїи додатковъ пєтїдїтнїи,
тїцію учительв при семинарїяхъ
вь Рїєшєвї и другихъ мїєтахъ о
ловнїи платїи старшого учителя
на провинціи, вглядно учителя при
сѣ платнєю, такихъ же учительв
перенєсьєнє по 15 лїтахъ о
ранга, передано по просту правитель-
цію куострїєвъ, оскрїпторв и вєнє-
университєтахъ передано правитель-
повїднєго увзглядїєна. Петицію
нипулянткв о пїдвышєньє платїи
правительствє до увзглядїєна.

(Зъ палаты послєвъ) На засїданнїи
с. м. вєнесло правительство предложєнїє
жї державної рєалности вь Краєвїи
дженю намїѣ отпїцтва у Львовї
потреба кредиту додаткового. Обїцано
дальша дєбата надъ оустомъ подат-
нєто §§. 2 и 3 бєзъ дєбаты. — § 1.
„Збъ вгляду на оцїнку обєму шєднїи
оодарєтєва вь полїи треба мати вь
дохїдъ, котрый мїгъ бутї оагнєнїи
роцї гооподароквмъ, колї наступнїи
сєго вгляду треба уважатї: 1) Бєзъ
правы, вь котрїи находїтося шарцїи,
вь громадї до року двї збїрєкї, то
треба оцїнїти на двї трєтї, а другї
одну трєту цїлого рїчного дохїду. Б-
треба оцїнїти першїи забїєтъ на дї-
нєго дохїду, колї черезъ новїи
було оагнєнїи дохїдъ звичайнїи
сѣвъ обчислєнїи на двї трєтї, а
сѣвъ на одну трєту. За голєвнїи
уважатї той, котрый бтгвїдєє тїмъ
на, що вїєоанїи вь оєратєхъ
вогю. 4) Колї шарцїєл одного и того
пїдпадає шкєдлємъ кїлькї развїє, то
переднїи оупутъ о отїлю зєвєртїтї
бы маючїи дозволїтєся оупутъ на
рїчного податку, оуплачуємого вь
графъ сєй прїнєто бєзъ змїнъ.

Заграничнїи Дєржавы

Нїмєччина. Гр. Гербертъ Блїр-
кї. Вїємарка, канцєрєр ивїєнєго,
пїдсєкрєтарь вь урядї заграничнїи,
сєкрєтарьмъ державнїмъ, одержавъ
зъ найбєрїшихъ становнїцъ вь
Альзаци и Лїотарнїи мас бутї
залєга. — Вь правительствї
сєго прїїде здаєсь до кризї. Крї-
якъ колїбъ збожєвогїєвъ, перенєсьє
мїєца на другє. Прабїчїи єго
коть бєзъуотанно вь нєлаку, бо
волїтє єго фантастичныхъ бєжє-
давъ прїказъ, щобъ пошукати
мїнїстрвъ а прїказы свои пошукати
нашу оужбу дєбрєку. На ора-
отрїбъ що до фїнансового стану
бтгвїєлї.

Англія. Дєбаты вь англїйскїи
надъ прїяцєскою билєю мають
закїнчїтєся. О оїлнїю вєже
можна, то большїсть прїяцєв
тїи около 90 голєовъ. Наєлє
мало наступити, то вь Англіи
або до кризї кабинетової або до
лїменту. Колї бы наступнїи
поручилє-бы або Гартнїттовнє
утворєньє нового кабинету, а

бы ничего не против одного не против друго- го эти охоты мужья и навьят готова згодитись на зміну кабинету. "Daily News" апелюють те- перь до народу и кажут, що або народъ ухва- лить билъ, або въ Англіи запанують на дошій часъ торном, підчасъ коли сецесіонисты погоди- лись бы съ гомрулюе и законъ при сѣдующихъ выборахъ одержавъ бы санкцію. — Въ справѣ окупаціи Новыхъ Гебридѣвъ черезъ Францію по- ставляло англійское правительство недопустити до сего.

Италія. На порядку денномъ, якъ звычай- но передъ выборами, стоятъ теперь великія бесѣ- ды, держанъ до выборовъ. Що звычайно на та- кихъ бесѣдахъ говорятъ, то збѣтово водку; але иша рѣчь коли съ бесѣдою такою выступае осо- ба политична якъ н. пр. якійсь министръ. Ита- лійскій министръ рѣшительна, Грималди, дер- жавъ отже недавно такую бесѣду передъ выбора- ми, а коли збѣшла мова на збѣтоту катастрофу въ Гаррарѣ, оказавъ бѣзъ межъ ишимъ, що пра- вительство италійское не може теперь думати о мести и о покараніи емира въ Гаррару а то про- сто для того, що така екопедіція заморка дуже богато коштовала-бы а потому запотребувала-бы воі оны Италіи, потрібній такъ конче до найважнѣй- шихъ интересовъ въ Европѣ. Справедливо отже зашуге особливо австрійска праса, що мають значити сѣ слова италійского министра; Италія же не грозить жадне небезпеченство, она есть съ войма державами въ добрыхъ отношеняхъ. Слова тѣ хвабъ лишъ нерозважно киненіи; а може министръ выговорився передъ часомъ съ чимомъ, о чѣмъ на разѣ треба було промовчати; трудно бо инакше тѣ слова арозумѣти. — До "Pol. Corr." доносать въ Риму, що переговоры куріи рим- ской съ Хинами еже такъ далеко поступили, що вже въ короткомъ часѣ одержать Хины окремого представителя куріи римской, который буде стадо проживати въ Пекинѣ. Якъ говорятъ, назначена вже на се мѣсце и отвѣдѣна особы- отѣтъ; мае нею бути якійсь высокій достопиникъ церкви италійского походженя. — Папа надѣлѣвъ такожъ двоухъ ошнѣвъ перского хана орденомъ шахи Ша IX за то, що она оказалия прихиль- ными католикама. Папа хоче позискати ихъ для справы католицкой церкви, чтобы недопустити въ Цераи виллыву англійскаихъ и протестантскихъ мисіонерѣвъ.

Греція. Пѣсла вѣстей агентіи "Гавастъ" положене нового кабинету есть дуже запутане, и здаеся, що сѣй кабинетъ не довогъ устоитъ. Вальнѣе масъ окликати парламентъ и той ажъ порѣшитъ справу розброеня. Наколи-бы однакожъ парламентъ не хотѣлъ на то згодитися, то пра- вительство розвяже парламентъ и розпише новы выборы. Съ другой стороны знову доносать, що тепершій кабинетъ буде лишъ такъ довогъ у- рядувати, доки не збересе парламентъ, бо король Георгій носитъ съ гадкою поручити президен- товъ палаты утворене нового кабинету. Кажуть такожъ, що дотепершнѣ большѣсть парламентарна хоче конче одержати Деліаниса и то дае мож- вѣтъ пршукати, що парламентъ буде розвязан- ный, бо инакше тепершій кабинетъ не мае-бы большѣсти. Здаеся однакожъ, що богатѣ купцѣ, члены парламенту съ партіи Деліаниса, вже съ власного интересу не будутъ ставити илькихъ трудностей кабинетови, бо инакше Греція дуже бы фанансово потерѣла. — "Бюро Райтера" до- носить въ Атинѣ, що чайка рыбаца съ Скитосъ (островъ коло заливу Вольо) хотѣла перервати бльваду, але за нею пустилася австрійска лодъ торпедова. Рыбаки мали съ собою набѣдъ динамитъ на рыбы и ужила ихъ противъ лоды, котра оттакъ перестала ихъ гонати. Звѣсть съ остро- вѣ Скитосъ перервана. Бурниотръ въ Скитосъ телеграфувать до Вольо, що бѣтотъ, чтобы Ав- стрійцѣ не забрали съ острова великого складу вугля призначеного для грецкой флоты. На островѣ Снеца забракмо вже новыи.

Болгарія. Партія Цанкова щось дуже не ведеся. Ось що пишуть до чеконъ "Ройтикъ" съ Болгаріи: Цанковъ, голова болгарскаго оппозиціи и проводаръ объединительн Болгаріи съ Россією скликававъ передъ великодними святами митингъ до Русука пасомъ, въ котромъ такъ каже: Поважай Пасоме! Невыносиме положеніе, въ якѣмъ находится нашъ народъ отъ 7 мѣсцѣвъ, звестіе Вамъ. Сидѣти теперь тихо було-бы не- простымъ грѣхомъ, якого-бы Болгаре допу- стились. Збѣтотъ Вамъ такожъ, що всему лиху, котре загвало насъ въ пропасть, виновате тепе- ршнѣе правительство. Цѣлюе нашихъ змаганъ повинно отже теперь бути освобожденіе отъ того правительства и старатися знову о любовь и за- щиту Россіи. Съ той причинъ завязывае Васъ, чтобы Вы зволіили въ Вашѣмъ мѣстѣ и въ окрузѣ скликати зборы и на нихъ побдисати долучену ухвалу; друге, чтобы Вы спонукали одномышлен- никѣвъ на провинціи до того, чтобы они потво- рили комитеты и подали менѣ оныхъ членѣвъ, съ котрыма бы и мѣгъ перешнукатися; третє, чтобы нашъ одномышленникъ съ каждого округѣ або повѣта выслали одного, двоухъ або троухъ представителей на митингъ до Русука. Ме- жи справама, якъ маются розбирати на ошъ зборѣ есть найважнѣша справа нашихъ отношенъ до Россіи и т. д. — Въ дорученій до сего пись- ма ухвалѣ было сказано мѣжъ ишимъ: Мы га- лнма правительство за то, что оно нарушило всѣ ирѣвѣй законы, збрало сляту звѣсть съ нашихъ освободителей и защитниковъ, съ Россією, и поддалося нашему отвѣчному ворогову; мы про- симо князя, чтобы онъ предпринявъ отвѣдній мѣръ, усунувъ небезпеченство и старався знову позискати любовь и защиту Россіи. Митингъ сѣй бувъ розписанъ на 27 цѣтня. Митингъ однакожъ не отбувавъ тогда въ жадной фор-

мѣ и доперна маеъ довершитися въ Филиппополі. Цанковиты окликали передъ кількома днями митингъ до сего мѣста, на котрый збѣралося около 5000 людей съ доколичныхъ селъ и мѣ- сточокъ. Цанковъ и его товаришѣ мали выступати съ бесѣдами а для большого ефекту хотѣли ще выкликати розрухъ и для того узброилися въ револьверы. Ледви однакожъ лишъ показалося проводарѣ оппозиціи, якъ збѣбранный народъ кинулся на нихъ съ крикомъ: Вы насъ тутъ скликали, чтобы прогнати князя! Народъ бувъ-бы отрашно потурбувавъ цанковитѣвъ, коли-бы полиція не була вчасно тому перешкодила. Мнмо того товпа розброила кількохъ цанковитѣвъ а потѣмъ ухва- лила резолюцію высказуючу довѣрѣе до князя и его правительства. — Ходять вѣсти, що Англія дала арозумѣти князеви, чтобы онъ не заводивъ за надто скоро новыхъ порядкѣвъ въ Румелии, чтобы тымъ не зразивъ собѣ Порты и не зму- овиъ еи до прихиленя на сторону Россіи.

НОВИНКИ.

— Съ Будапешту пишутъ намъ: Наша депутация побѣдъ проводомъ Преосв. еп. Юліана не заставши С. Вел. Цѣсаря у Вѣднѣ выѣхала до Пешту, де дня 17 о. м. була на аудіенціи. На промову Преосв. еп. Юліана С. Вел. цѣсарь отчитавъ отвѣдѣ а потѣмъ розмовлявъ съ каждымъ членомъ депутации окремо. Преосв. еп. Пелешови оказавъ цѣсарь, що бравъ живу участь въ его ентузіастичномъ прнятю подѣозъ интронизации въ Станиславовѣ. Обѣла розвѣдуваея цѣсарь про тепершій отноионы господарскъ и торго- вельный въ Галичній, розговорывавъ довше съ членомъ депутации п. Володзолавомъ Федорови- чемъ и при сѣй случайности подѣозъ потребу шекланы австрійского патриотизму мѣжъ народомъ. Депутация отѣхала обѣдою до Вѣднѣ и була на аудіенціи у папского нунція мовони. Ванутеліого и у воѣхъ министровъ. Преосв. Юліана якъ и цѣлу депутацию принимаю всюды дуже сердечно и симпатично.

— Надзвичайнъ загалнй зборы членѣвъ "Руской Бесѣды" отбудутъ дня 15 (27) мая о. р. о год 3-ий пополуни въ оази власной, на котрѣ Выдѣлѣ мае честь зааронити воѣхъ П. Т. Членѣвъ. На порядку денномъ справа высокихъ залого- стей вкладокъ. О год 8-ий того-жъ дня отбудеся аматорске представлене а оттакъ забава съ тан- цями. Вогучъ вольный лишъ для членѣвъ. Вогучъ на представлене аматорске и забаву съ танцами для одной особы 1 зр., для родины съ 4 особѣ 3 зр. а. в. Отъ Выдѣлу Руской Бесѣды. Терно- поль, дня 3 (15) мая 1886. Ол. Барельскій, го- лова. Д-ръ Кочирковичъ, секретарь.

— Митрополитна консисторія повѣдомляе аепар- хіально священство, що книги церковны: Часо- словъ, Трехословіе и Евангеліе притоговлюю- ются вже въ печати Станиславского Института подѣ надзоромъ митроп. орданаріата. Щобы мож- на означити члело маючихъ печататися примѣр- никѣвъ, розпорядила митроп. консисторія, чтобы урядъ деканальнй предлагали чмъ скорше вы- казъ тыхъ церквей, котрѣ потребуютъ згаданныхъ книгъ, вглядано одной або другой. Цѣна книгъ буде познѣше оповѣщена.

— Въ справѣ органѣвъ заведенныхъ о. Климомъ Сар- ницимъ въ львовской церкви св. Онуфрея прій- шло — якъ доведумося съ певного жерела — рѣшене съ Риму на руки митроп. Орданаріату, поручающе ему сейчасъ усунути съ церкви органы, яко рѣчь противну грецкому обрядови.

— Жиды на Мазурахъ, особливо по мѣстахъ силь- но взяли за чубъ Поляковъ. Нынѣ они вже при выборахъ до радѣ громадскихъ не числятъ съ христіанамы, а бачучи овою перевагу, выдѣло- вуютъ еи до крайности. Мы вже звѣщали, якъ выпали выборы въ мѣстѣ Дебница, де на 17 радныхъ выразилъ жиды лишъ 1 христіанина, а на 8 заступникѣвъ такожъ лишъ 1 христіанина. Теперь зновъ доносать про подобный результатъ въ мѣстечку Сендзисовѣ. Тамъ на 16 радныхъ выбрано лишъ 2 христіанъ, а на 8 заступникѣвъ лишъ 1 христіанина! Краснй отноионы!

— Съ Тернополя доносать до "Kurj. Lwowsk-ого": Дня 11 х. мая померъ тутъ мѣскій радный, де- легатъ и доживленый членъ фундаціи имени кн. Острогского, Тома Кордуба, вилывовый и поважанный мѣщанинъ. На его мѣсце буде покля- каный до мѣской рады першій заступникъ Хаимъ Катцъ, жидъ; черезъ то жиды будутъ мати въ радѣ 19 голосовъ, а христіане 17.

— Съ Тури доносать, що тамъ уаеъ бувъ ми- нувшего тыждя такій великій овѣгъ, що лежавъ цѣлымъ 6 днѣвъ. Нашѣ для худобы така недо- стача, що люде обчутъ вербовѣ прутки и тымъ кормлятъ еи. Въ Яворовѣ подѣ Туркою згорѣло 11 хатъ.

— Огонь въ Надвѣрній дня 18 л. мая отъ год. 12 до 3 въ ночи знищивъ кількадесятъ домовъ жидовскихъ. Магистратъ и каза задаткова зго- рѣли; акты уратованы.

— Помочи для нещасныхъ! Михаилъ Ковалскій робѣтникъ, Русинъ, у Львовѣ ул. Лычаковна ч. 69, лежить вже 6 мѣсцѣвъ хорый и не мае нѣ съ отки илькой помочи. Жена и 6 дѣтей черезъ его хоробу находятся въ наибольшей нуждѣ. Чей найдутся милосерднй люде, що схотять по- мочи нещаснымъ въ тяжкой потребѣ а Все- вышній заплатитъ ихъ сторицею! Наша Редакція прійме охотно хочъ-би и наименшій датокъ для нещасныхъ.

— Вечеромъ въ память XXV-тыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченя устроюе крѣпковна "Szczelnia A- kademicka" дня 21 х. мая, въ пятницу, въ оази редутовѣй. Початокъ о год. 7 1/2 вечеромъ.

— Редакцію "Дневника Варшавского", органу съ субсидією кількадесятъ тысячъ рублѣвъ отъ пра- вительства, поручено Кулаковскому, лектору въ университетѣ варшавскомъ. Проф. Будиловача, зятя Адольфа Ив. Добрянского, котрый такожъ убѣдился о той ласой кусокъ, помянуто.

— І. И. Крашевскій маеъ ще дня 15 л. мая вер- нути до вазницѣ въ Магдебурѣ. Онъ старався о продовжене отпустки, але ему отмовлено. За- для слабого здоровья не мѣгъ онъ въ означеный часъ вернути. Тымъ способомъ — якъ доносать нѣ- мецкй газеты — канція, зложена его друзьями, пропала на власнѣтъ прусского правительства.

— Выдѣлъ общества им. Качковского надѣлѣваъ намъ заявлене, що подана въ ч. 43 "Дѣла" вѣсти, будыто Сокальска филия им. Качковского ухвалила удатися до центр. Выдѣлу о уоуенне ч. І. Мончаловского, есть безподатковно. Пополне- нне того дѣла подамо въ сѣдующѣмъ числѣ.

— Шулерни въ Чернівцахъ выкрыла полиція. Въ той шулерни програвано мѣлочно до 40.000 зр. Властителемъ еи бувъ Мавр. Брикнеръ и кіль- кохъ спѣльничкѣвъ. О той шулерни давъ знати одинъ подорожнй, котрый такъ збрався, що не маеъ чмъ дальше ѣхати. Брикнеръ плативъ по- датокъ яко торговельникъ збѣжа.

— Антисемитскй розрухъ повторился сего року въ Одесѣ и въ Севастополи. Часонои подають близшй вѣсти о тыхъ розрухахъ. Въ Одесѣ зб- ралася т. зв. "бѣса команда" на Куляновѣмъ по- ли. Козаки розбѣгали еи, але она зновъ агро- мдилася и середъ крику кинулася на трактик (про- чй клены были позамыканы), и выбвала окна та лампа дверѣ въ домахъ жидовскихъ. Двоухъ жидѣвъ тяжко покарѣло. Полякъ пѣхоты усми- ривъ погромщикѣвъ, хоты тѣ жѣ поранили кам- ѣнемъ оберполицимаистра, майора Бонина и од- ного прстава. Въ Севастополи т. зв. кашаны зружнвали много домовъ, бо мали можнѣтъ гу- ляти майже цѣлый день. Войско, выступивши до- ость опѣзено, муѣло отрѣбляти острыми набоами и много людей ранило.

— Два жиды райшскій обжалували себе передъ су- домъ о оскорбъ чести за то, що одинъ другого на- зывавъ — св. Петромъ...

— Масей хруцѣ. За нищене хруцѣвъ и бороз- няковъ установлено въ Морави сѣдующій надго- ромъ: за 1 гектолитеръ хруцѣвъ 2 зр., а за 1 гктл. борозняковъ 10 зр. Надгорода тѣ вын- ачуютъ по половинѣ край и громада.

— Дрѣбнй вѣсти. Громадѣ Душляка, пов. залѣ- щанскаго, дарувавъ цѣсарь на будову школы 100 зр. — Въ Угерцахъ незабытковскихъ згорѣло 9 сельскихыхъ хатъ; съ тыхъ были лишъ двѣ убезпечены. — Въ Гусятинѣ убивъ грѣмъ одного паустушка надъ рѣкою Збруччю. — Въ Почаевѣ задержано пару коней украденыхъ здаеся въ Га- личній; 2 конѣ карѣ и мають по 6 роковъ, одна кобыла булава, мае 4 роки. — Намѣотникъ п. Залескій мае невагомъ выѣхати на купелѣ. — Вицепрезидентъ намѣотництва Лебѣ выѣхавъ до Карьободу. — Станиславской часописи поль- ской "Kronika" и "Kurjer Stanislawowski" злязся въ одну тыжднову часописи. — Фридрихъ Дра- гувъ, президентъ краковскаго высшего суду кра- евого, померъ въ 69 р. жита. Наотупникомъ его, якъ догадуются, буде п. Зборовскій. — На похор- онъ Еразма Волянського въ Чернівцахъ прибувъ мѣжъ ишими и намѣотникъ п. Залескій. — Вул- канъ Егна почавъ выкидати лаву. — Нѣмецкій олавный историкъ Ранке, 90 лѣтний старецъ, лежить на смернѣй постели.

Вѣсти съ Аепархіи Львовской.

Конкурсъ. Ухвалою съ дня 15 цѣтня о. р. розписанъ до ч. 2530 конкурсъ на парохію Розгѣрче дек. болехѣвского над. митроп. Ор- днариата съ рѣчаннемъ до 10 червня 1886.

Введеній о. Володимаръ Колянковскій яко парохъ въ Луцѣ малой.

Удѣленій отъ завѣдательства въ Луцѣ ма- лой о. Левъ Чемернянскій.

Отъ рѣзигнаціи на пар. Залѣоцѣ ототупивъ о. Александръ Петровичъ съ прошенемъ, чтобы его и дальше тамъ оставлено. Въ наслѣдокъ того одержали оо.: Козакъ, Курбасъ, Грушка и Фили- повскій приказъ позѣстати на своихъ посадахъ ажъ до дальшого помѣщеня або перемѣщеня.

Датокъ особистий удѣлено намѣотництво о. Антонію Давидовчу, пар. въ Заболотцахъ, въ оумѣ 100 зр. съ фонда религіяного.

Въ станѣ дефицита поставило намѣотництво о. Ореста Кичуру, пар. Вишеньки, и пору- чило ободати парохію Вишеньку мѣщенимъ душ- частьремъ.

ПОСМЕРТНЙ ВѢСТИ.

— Владимиръ Войнаровскій, укѣнченнй прав- никъ упокоюся въ Раковѣ въ 26 роцѣ жита. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Творы Григоріи Квѣтны-Ооновненна ототупили наослѣдники писателя на власнѣтъ Харьковскому уѣздному земству и отдали вже ему дотычнй нотаріальный актъ; при тѣмъ поставлено условіе, що доходы съ издавничтва будутъ ити въ ко- ристь школы, устроенои земствомъ въ память по- койного писателя. Земска управа выдасть неба- вомъ воѣ творы Квѣтки, а кромѣ того поодинокй повѣтки брошурками. Редакцію творѣвъ бере на себе славно-звѣстнй профессоръ харьковского уни- верситету, Потебня.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Довги селянъ въ рустиальномъ банку. На пооди- нокй повѣты приадае ихъ пересѣчно по 49.000 зр. Найбольше есть ихъ въ повѣтѣ львовскомъ (151.697 зр.), въ девяти повѣтахъ по 80.000 зр., а въ семи повѣтахъ по 20.000 зр.

П О Д Я К А.

Не есьмо въ силѣ высказати воен нашон вѣдчности Ви. О. Ректорова Сембратовичеви и шпирит. о. Пюркова за такъ благороднй чувствя и батьковску ошкѣ, якъ они оказали въ неща- стно, котрымъ насъ Господь навѣстивъ. Неумо- лимя судьба забрала намъ опротама дорогого и одинокого брата, цѣлу надѣю нашон будущоости, що заступавъ намъ батька и дѣляея съ нами воѣмъ. Въ тяжкой недужѣ не богато другѣвъ маеъ братъ покойный, а що оумнѣйше, дальша родина не могла бѣдного потѣшити; лишъ дякѣ други, а особливо о. Пюрко, котрый удѣлѣвъ ему и послѣдний религіяной потѣхи, отвидѣвъ покойного кілька разѣвъ и потѣшавъ по друже- ски. Сумный похоронный обрядъ и поминальне богослуженне отслужили дуже торжественно Ви. отцѣ зовѣмъ безкористно. Въ оумнѣмъ обрядѣ похоронномъ взяли участь оов. двору п. Коваль- ской, о. Наумовичи, котрый не зважавъ на непо- году и товаришнвъ намъ ажъ до мѣсца вѣчного сущачику и добра и-ѣ Ребанъ, котра наоъ при- горнула и великодушню прняла въ свѣдѣ домъ. Воѣмъ щирымъ и змычливымъ нехай Богъ сто- крато нагородитъ!

Юсифа и Емилія Цпановска.

НА Д О С Л А Н Е.

Звертаемо увагу на оголошене Л. Чиньского въ Ярославѣ о его знаменитѣмъ "Медованку гигиеничымъ", певномъ оредствѣ усунуоцѣмъ волей хоробы и недуги ор- ганѣвъ травленя. Выпрѣбъ сѣй можемо каждому наосѣбѣт- нѣйше поручити и треба бажати, чтобы знаходився въ каж- домъ домѣ.

НАЙЛУЧШІЙ
ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
есть правдивый
LE NOUBLON

1460 французскій фабрикаль 18—36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробною остерегаеся!

Сей папѣръ поручають якъ наилучше пп. д-ръ І. І. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Ливмалъ, профессоры хеміи при вѣдомствѣ университетѣ а то для его знаменитѣмъ доктори, его абсолютной чистоты и для того, що до него не домишлалъ жаднй шкѣдливый здоровю матерія.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1863 153—2

Спеціальности и универсальнй средства, французскй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ ншй фирмы оповѣщувалъ.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажанный отцѣ духовнй уряджуютъ при церквахъ хоры, прото поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНИИ (або ФИСГАРМОНИИ) ДО УЧЕНЯ СЛѢВУ.

Высокоповажанный п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназиі у Львовѣ инструментъ моего вырѣбу и може дати Высокоповажаннымъ Отцямъ Духовнымъ о тѣмъ дуже пожиточномъ инструментѣ найдѣшну информацію. Цѣна тыхъ инструментѣвъ отъ 70 зр. а. в. и выше! Дае такожъ на раты.

1861 87—?

Съ поважанемъ

ІОАНЪ СЛИВНИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичній фабрики органѣвъ и гар- моніювъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

